

[Carsten Raft.]

Ungdom hænger paa Cyklen, før de knap kan gaa, men hvis Byernes unge en Dag faar Lyst til at køre ud i Naturen, maa de køre de første 15—20 km ad haarde og grimme Landeveje mellem endeløse Rækker af Huse og i et livsfarligt og enerverende Virvar af Automobiles, om Natten i en Heksedans af blændende Projektører. Og naar de saa endelig er naaet saa langt, som en normal Søndagsudflugt plejer at gaa, saa kan de lige faa Lov at kigge paa Naturen, og saa kan de køre hjem igen ad samme kedelige Vej. Byplanlaboratoriet har udarbejdet en Plan over Cykleveje, som helt inde fra København og langt ud paa Landet fører gennem idyllisk, rolig og uberørt Natur. Hele Turen fra Gaden og langt ud paa Landet betyder Fred og Rekreation. Der er blot ikke bygget en eneste af disse Cykleveje endnu. Holland, som er Europas næststørste Cykleland, er i fuld Gang dermed. Byen Oslo har for sit Lands National-sport anlagt Skiveje, som gaar næsten fra Carl Johan gennem ren Natur op til Højderne.

Planerne ligger til Behandling i 5 Ministerier i Øjeblikket. Ministerierne er særdeles velvilligt indstillet, men det tager vist Tid at faa Pengene skaffet. Jeg henstiller til de paagældende Ministerier at se hele dette Problem under Synspunktet Arbejdspligt. Saa er det rimeligvis til at løse. Det drejer sig jo næsten overvejende om Arbejdspræstationen. Selvfølgelig skal der købes Grund, men det er overvejende billig Jord, der ikke tidligere er blevet benyttet, og hvor man nærmer sig Bebyggelse, gaar man paa den billige Bagside af Bebyggelsen.

Der foreligger Planer til et helt Net af Cykleveje og Gangstier, som begynder tæt ved København og lukker op for Naturen i Omegnen. Den smukkeste Rute i Nordsjælland, den langs Mølleaaen, er med i Planerne. I Øjeblikket er det en Bedrift at trænge frem der; det koster revne Bukser og fantastiske gymnastiske Præstationer, og det er den skønneste Plet paa Sjælland. For Danmarks andre større Byer, hvor Forholdene ikke er stort bedre, er Planer under Udarbejdelse. Vældige Arbejder venter paa Arbejdspligtens Folk, Arbejder, hvis Udførelse betyder, at Cyklister og Fodgængere kommer væk fra den livsfarlige Trafik paa Landevejene, til Fordel for alle — ogsaa for Automobiles —, og at de kan lægge deres Ture ad sunde, stille og smukke Naturveje. Langs med Cyklevejene kan der anlægges Lejrpladser og Badepladser, og helt nye og langt lykkeligere Betingelser bliver skabt for Byungdommens Friluftsliv. Naturen kan

blive aabnet for Byungdommen, hvad den overhovedet ikke er i Øjeblikket.

Den kvindelige Arbejdspligt skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, men jeg tror, at ogsaa dette Spørgsmaal er modent til Løsning nu. Saadan som Befolkningsproblemet udvikler sig, bliver det før eller senere nødvendigt for Samfundet at gaa aktivt ind for Familiedannelsen, for Skabelsen af gode, danske Hjem. Og en af de første Veje er selvsagt Uddannelsen af gode og dygtige Mødre og Husmødre.

Foreløbig skal jeg indskrænke mig til Omtale af den mandlige Arbejdspligt og skal i den Henseende udtale min Glæde over den Forstaaelse og den Vilje til forstaaende Behandling af Tanken, som er vist fra forskellige Sider. Jeg haaber, at dette maa vare ved, og at partipolitiske Synspunkter ikke maa trænge ind og ødelægge det hele. Det har saa tit været sagt, at Forsvarssagen skulde hæves op over Partierne, men det synes jo stadig, som om Meningsforskellighederne er saa store, at det ikke kan lykkes. Hvis denne Sag her skal fremmes, synes jeg, det vilde være af Betydning, hvis man lige fra Begyndelsen holdt sig for Øje, at den skal gennemføres i Forstaaelse og Samling.

Det var Forudsætningen fra alle Sider ved Vedtagelsen af den frivillige Arbejds-tjeneste i 1933, at der ikke maatte gaa Politik i den. Men jeg tror ikke, at denne Forudsætning helt er blevet overholdt. Hvis det f. Eks. er rigtigt, hvad man har fortalt mig, at den kendte, meget udfordrende ungsocialistiske Agitator Dose er blevet ansat som Lærer paa Raunstrup, synes jeg ikke, at Forudsætningen er overholdt. I denne Sag maa det ske. Politiske Agitatorer maa være udelukkede fra Arbejdstjenestens Ledelse, den bør alene være i Hænderne paa neutrale Folk. Og det skulde være muligt, hvis der er Vilje dertil, tværs over Partierne og med de mest fremragende Pædagogers Hjælp at skabe den neutrale, partiløse Ungdomsskole, som opdrager den kommende Generation til nationalt tænkende og socialt forstaaende Samfundsborgere.

Det er paa dette Omraade, Arbejdspligten efter min Opfattelse har sin vigtigste, men ogsaa sin vanskeligste Opgave. Ude i Europas Lande arbejdes der med Ungdomsopdragelse som aldrig før i Historien. Staterne sætter ind paa denne Opgave med fuld Kraft, under Anvendelse af kolossale Mængder af Penge og under Ledelse af deres allerbedste Folk. Af og til har man en Fornemmelse af, at det er et Millionstutteri for Mandfolk, man rejser i. Det er jo særlig Mændene, man interesserer